

CONSILIUL CONCURENȚEI
REGISTRATURA GENERALĂ

RG / 10797 / 28.07.2026

CONSILIUL
CONCURENȚEI
ROMÂNIA

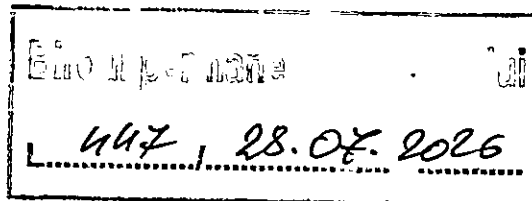

Domnului Secretar General Mario Ovidiu OPREA

SENATUL ROMÂNIEI

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

Calea 13 Septembrie 1-3, București, cod poștal 050711

Subiect: Adresa dumneavoastră nr. XXXV 3030/22.06.2026, înregistrată la Consiliul Concurenței cu nr. RG 10797/23.06.2026 (Cazul nr. 2601738)

Stimate domnule Secretar General,

L 447 / 2026

Cu privire la adresa dumneavoastră mai sus menționată, prin care solicitați opinia Consiliului Concurenței cu privire la *Propunerea legislativă pentru compensarea financiară a consumatorilor de credit prejudiciați ca urmare a unor practici anticoncurențiale (b399/17.06.2026)* (denumită, în continuare, *Propunerea legislativă*), vă comunicăm următoarele:

Din analiza cuprinsului *Propunerii legislative* și a *Expunerii de motive*, reiese faptul că aceasta are ca obiect instituirea unui mecanism de compensare a consumatorilor de credit prejudiciați ca urmare a unor practici anticoncurențiale sau a unor erori de calcul al dobânzilor aplicate în derularea contractelor de credit, prin stabilirea obligației instituțiilor de credit de a recalcula obligațiile contractuale și de a restitui prejudiciile constatate, precum și prin reglementarea procedurii și a termenelor aplicabile în acest sens.

Apreciem în mod deosebit inițiativa legislativă a Senatului privind instituirea unui mecanism de compensare financiară a consumatorilor de credite care au fost prejudiciați ca urmare a unor practici anticoncurențiale, aceasta reprezentând un demers oportun și necesar pentru consolidarea protecției efective a consumatorilor.

În contextul actual, în care autoritatea de concurență a instrumentat și finalizat o investigație referitoare la coordonarea comportamentului concurențial al participanților la procesul de stabilire a indicelui ROBOR, considerăm că o asemenea inițiativă legislativă este de natură să ofere un cadru unitar, eficient și previzibil pentru repararea eventualelor prejudicii suferite de consumatori. Totodată, adoptarea unui mecanism clar de compensare ar putea preveni apariția unui număr substanțial de litigii individuale, susceptibile să conducă la o încărcare semnificativă a activității instanțelor judecătorești, precum și a autorității de concurență, prin multiplicarea cererilor, solicitărilor de informații și a demersurilor conexe procedurilor de despăgubire.

Din această perspectivă, apreciem că prezenta inițiativă legislativă poate contribui atât la asigurarea unei reparări efective și într-un termen rezonabil a eventualelor prejudicii suferite de consumatori, cât și la protejarea bunei funcționări a instituțiilor chemate să soluționeze ori să sprijine soluționarea unor astfel de pretenții.

Pentru ca obiectivele legitime și necesare ale acestei inițiative să poată fi atinse pe deplin, apreciem că procesul legislativ reprezintă un bun prilej pentru consolidarea și definitivarea mecanismului propus, astfel încât acesta să beneficieze de un fundament juridic și economic solid, de criterii clare și previzibile de aplicare, precum și de garanții procedurale adecvate pentru toate părțile implicate.

O reglementare riguros fundamentată, coerentă și echilibrată va asigura nu doar aplicarea efectivă și unitară a măsurilor de compensare, ci și stabilitatea acestora în fața unor eventuale demersuri de contestare. În acest sens, considerăm esențial ca forma finală a proiectului să fie construită astfel încât să reducă riscul apariției unor interpretări divergente, al unor litigii suplimentare sau al unor întârzieri care ar putea afecta tocmai consumatorii pe care inițiativa urmărește să îi protejeze.

Având în vedere complexitatea juridică, economică și tehnică a materiei, apreciem că definitivarea proiectului printr-un dialog instituțional amplu și prin valorificarea expertizei tuturor actorilor relevanți ar contribui în mod substanțial la adoptarea unei soluții legislative eficiente, durabile și pe deplin aplicabile.

În acest context, ne exprimăm întreaga disponibilitate de a participa la un grup de lucru constituit în vederea analizării și definitivării proiectului, precum și de a pune la dispoziție expertiza și observațiile noastre, cu scopul de a contribui constructiv la conturarea unui mecanism de compensare echitabil, funcțional și fundamentat din punct de vedere juridic.

Suntem încredințați că, printr-un asemenea efort comun, inițiativa poate deveni un reper important în materia protecției consumatorilor și a reparării prejudiciilor generate de practicile anticoncurențiale, asigurând, totodată, echilibrul necesar între protejarea drepturilor persoanelor prejudiciate, respectarea exigențelor legale și menținerea stabilității raporturilor juridice.

Totodată, în spiritul unei contribuții constructive la definitivarea inițiativei legislative, vă transmitem, în anexă, observațiile noastre punctuale asupra proiectului înaintat de Senat, formulate în vederea consolidării clarității, coerenței și aplicabilității mecanismului propus.

Asigurându-vă de buna noastră colaborare, vă stăm la dispoziție pentru informații suplimentare.

Cu deosebită considerație,

Bogdan M. CHIRIȚOIU

Președinte

Digitally signed by Bogdan
Marius Chiritoiu
Date: 2026.07.27 16:52:00 EEST

În expunerea de motive care însoțește propunerea de act normativ, se menționează faptul că *"raportul Consiliului Concurenței, publicat în iunie 2026 (...) a constatat încălcarea flagrantă a legislației naționale și europene în materie de concurență (...)", precum și faptul că "confidențialitatea cotațiilor ferme în cadrul procedurii de fixing este prevăzută atât în legislația de concurență (...)"*. Cu privire la aceste considerații, se impun următoarele clarificări:

Raportul de investigație în discuție a parcurs pașii procedurali necesari, fiind comunicat părților implicate și ulterior Băncii Naționale a României, acesta nefiind publicat, fapt ce respectă cadrul legal. Publicarea și difuzarea informațiilor aferente investigației poate avea loc doar în situații strict reglementate: pe parcursul investigației, prin intermediul comunicatelor de presă (ce asigură informarea publicului cu privire la teme de interes ce vizează deschiderea investigației și efectuarea inspecțiilor inopinate, finalizarea investigației, precum și comunicarea publică a rezultatului acesteia) și, ulterior finalizării investigației, prin publicarea variantei neconfidențiale¹ a Deciziei Consiliului Concurenței pe pagina de internet a autorității de concurență. Prin urmare, raportul de investigație nu a fost publicat în luna iunie.

Decizia Consiliului Concurenței va fi comunicată părților în termen de maximum 120 de zile de la deliberare, fiind estimat ca acest pas procedural să se finalizeze până la sfârșitul lunii septembrie 2026. Într-o etapă ulterioară, decizia va fi publicată pe pagina de internet a instituției, după eliminarea informațiilor cu caracter confidențial.

Totodată, în vederea unei fundamentări cât mai complete a expunerii de motive și a unei delimitări clare a mecanismului propus în raport cu instituțiile juridice deja reglementate, considerăm utile următoarele precizări:

i) În ceea ce privește instituția medierii, aceasta beneficiază de o reglementare distinctă prin *Legea nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator*. Potrivit cadrului legal menționat, medierea reprezintă o modalitate de soluționare pe cale amiabilă a conflictelor, cu sprijinul unei terțe persoane specializate, în condiții de neutralitate, imparțialitate, confidențialitate și pe baza liberului consimțământ al părților. Acest mecanism are la bază încrederea acordată mediatorului, în calitatea sa de persoană aptă să faciliteze negocierile și să sprijine părțile în identificarea unei soluții reciproc convenabile, eficiente și durabile.

ii) În ceea ce privește recuperarea prejudiciilor rezultate din săvârșirea unor practici anticoncurențiale, cadrul juridic aplicabil este prevăzut, în principal, de *Ordonanța de urgență nr. 170/2020 privind acțiunile în despăgubire în cazurile de încălcare a dispozițiilor legislației în materie de concurență, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996*². Actul normativ consacră dreptul oricărei persoane care a suferit un prejudiciu ca urmare a încălcării legislației în materie de concurență de către o întreprindere sau o asociație de întreprinderi de a solicita instanțelor competente repararea integrală a prejudiciului suferit.

În acest context, apreciem că, la definitivarea fundamentării soluției legislative, ar putea fi valorificate exigențele prevăzute de art. 6 din *Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, potrivit cărora soluțiile propuse trebuie raportate atât la dezideratele sociale prezente

¹ După parcurgerea procedurii legale a confidențializării informațiilor incidente Regulamentului GDPR și a celor sensibile din punct de vedere comercial/secrete de afaceri.

² Denumită, în continuare, OUG nr. 170/2020.

și de perspectivă, cât și la eventualele insuficiențe ale legislației în vigoare.

Existența unor reglementări distincte în materia medierii și a acțiunilor în despăgubire pentru prejudiciile cauzate prin practici anticoncurențiale nu exclude oportunitatea instituirii mecanismului avut în vedere prin proiect, ci evidențiază utilitatea definirii cât mai clare a raportului dintre noua soluție legislativă și instrumentele juridice deja disponibile. O asemenea abordare ar contribui la reliefarea valorii adăugate a proiectului, la evitarea eventualelor suprapuneri normative și la asigurarea unei aplicări coerente și eficiente a viitoarei reglementări.

Trebuie făcută și precizarea că deciziile autorității de concurență prin care sunt constatate practici anticoncurențiale incidente prevederilor *Legii concurenței*³ și ale art. 101 și 102 din *TFUE*⁴ și prin care sunt aplicate amenzi contravenționale reprezintă acte cu caracter administrativ, putând fi atacate în instanțele de contencios administrativ, în condițiile legii.

În ceea ce privește mecanismul reglementat prin propunerea legislativă, din coroborarea prevederilor art. 3–5 rezultă intenția instituirii, în sarcina instituțiilor de credit responsabile, a unor obligații de corectare a erorilor constatate, de recalculare a obligațiilor contractuale și, după caz, de compensare a prejudiciilor suferite de consumatorii afectați.

În vederea asigurării clarității și a aplicării unitare a mecanismului, apreciem că ar fi utilă corelarea etapelor și a termenelor procedurale prevăzute de proiect. Astfel, textul stabilește un termen de 45 de zile pentru formularea solicitării de către consumator, un termen de maximum 45 de zile pentru efectuarea recalculării, un termen distinct de maximum 30 de zile pentru soluționarea solicitării și transmiterea propunerii de revizuire, precum și un termen de 15 zile pentru efectuarea plății după acceptarea în scris a propunerii de către consumator.

De asemenea, ar putea fi clarificat raportul dintre obligația generală de recalculare a tuturor contractelor afectate, prevăzută la art. 3, și procedura individuală reglementată la art. 4 și 5, care presupune formularea unei solicitări și exprimarea acordului scris al consumatorului. O asemenea precizare ar permite stabilirea cu exactitate a caracterului automat sau, după caz, facultativ al mecanismului și a momentului de la care iau naștere obligațiile instituției de credit.

Având în vedere că OUG nr. 170/2020 reglementează cadrul general al acțiunilor în despăgubire pentru prejudiciile cauzate prin încălcarea legislației în materie de concurență, apreciem oportună clarificarea expresă a raportului dintre mecanismul propus și dispozițiile acestui act normativ. În măsura în care opțiunea legislativă urmărește instituirea unor soluții distincte de cele prevăzute de OUG nr. 170/2020, ar fi util ca dispozițiile de la care se derogă să fie identificate în mod expres și punctual, cu respectarea cerințelor de tehnică legislativă.

Pentru consolidarea caracterului funcțional, previzibil și echilibrat al mecanismului, considerăm că forma finală a actului normativ ar putea cuprinde prevederi exprese cel puțin cu privire la următoarele aspecte:

- i) actul care determină declanșarea mecanismului, inclusiv autoritatea competentă să îl emită, natura și conținutul acestuia, modalitatea de comunicare sau publicare, precum și necesitatea sau nu a caracterului său definitiv;
- ii) metodologia de stabilire și calcul al prejudiciului, inclusiv criteriile privind existența legăturii de cauzalitate dintre practica anticoncurențială și prejudiciul individual pretins, elementele care intră în componența despăgubirii și modalitatea de calcul al dobânzilor aferente;

³ Legea concurenței nr. 21/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

⁴ Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

iii) categoriile de consumatori și de contracte eligibile, perioada avută în vedere, precum și tratamentul contractelor încetate, refinanțate, cesionate, rambursate anticipat sau care au făcut anterior obiectul unor restructurări ori tranzacții;

iv) procedura de identificare și informare a consumatorilor afectați, documentele justificative necesare și instituția competentă să verifice aplicarea metodologiei de recalculare și compensare;

v) garanțiile procedurale aplicabile tuturor părților implicate, inclusiv posibilitatea instituției de credit de a formula observații și de a contesta existența, întinderea sau modalitatea de stabilire a obligației, precum și dreptul consumatorului de a contesta refuzul, cuantumul ori modalitatea de efectuare a plății;

vi) raportul dintre mecanismul administrativ de compensare și acțiunile judiciare, tranzacțiile sau alte proceduri de reparare a prejudiciului, inclusiv reguli pentru evitarea dublei despăgubiri ori a unei compensări care ar depăși prejudiciul efectiv suferit;

vii) efectele contestării și ale suspendării actului administrativ asupra termenelor și procedurilor de recalculare și plată, precum și consecințele modificării sau anulării, totale ori parțiale, a acestuia printr-o hotărâre judecătorească definitivă;

viii) regimul sumelor deja achitate și al contractelor deja revizuite, în situația în care actul care a determinat aplicarea mecanismului este ulterior modificat sau anulat, inclusiv procedura de regularizare a prestațiilor și garanțiile aplicabile consumatorilor;

ix) efectele suspendării clauzei de dobândă variabilă, inclusiv obligațiile de plată care subzistă pe durata procedurii, modul de evidențiere a sumelor și modalitatea de regularizare după soluționarea definitivă a cererii;

x) regimul contravențional, prin definirea suficient de precisă a faptelor care constituie contravenții, indicarea autorității și a agenților constatatori competenți, stabilirea criteriilor de individualizare a sancțiunilor și precizarea procedurii prin care procesul-verbal și sancțiunea aplicată pot fi contestate.

Reglementarea expresă a acestor elemente ar contribui la asigurarea unei protecții efective a consumatorilor, precum și la consolidarea stabilității juridice și a aplicabilității practice a mecanismului propus. În mod particular, ar fi utilă stabilirea consecințelor juridice aplicabile în ipoteza în care actul administrativ⁵ care a stat la baza recalculării sau compensării este ulterior suspendat, modificat ori desființat, total sau parțial, printr-o hotărâre judecătorească definitivă.

În lipsa unor asemenea reguli, ar putea apărea incertitudini cu privire la menținerea plăților efectuate și a modificărilor contractuale deja operate, precum și riscul declanșării unor litigii suplimentare referitoare la restituirea sau regularizarea sumelor. Prevederea expresă a unor soluții pentru aceste situații ar proteja atât interesele consumatorilor, inclusiv împotriva unor obligații de restituire imprevizibile, cât și drepturile procedurale ale instituțiilor de credit și securitatea raporturilor juridice.

⁵ Spre exemplu, decizia autorității de concurență.